

Hodnocení diplomové práce Jany Martínkové: Sportovní tisk v Československu konce 80. let 20. století (vydávaný nakladatelstvím Olympia) a jeho vlastnické transformace po roce 1989

Předložená diplomová práce se věnuje často zpracovávanému tématu – sportovnímu tisku. Nakladatelství Olympia a sportovní tisk, který v něm vycházel však zůstával dosud nezpracovaný, a tak lze diplomovou práci Jany Martínkové pokládat za pokus ke zpracování daného tématu.

Diplomantka práci v souladu s tezemi rozdělila do pěti hlavních kapitol. Nejprve se pokouší čtenáře seznámit s metodou práce, velmi zhruba s historií sportovního tisku u nás a v dalších částech se samotným vydavatelstvím Olympia (kapitoly jedna až tři). Ve čtvrté kapitole autorka podává nejprve popis právní úpravy periodického tisku před rokem 1989, věnuje se zhruba na jedné stránce stranickému řízení a dále popisuje systém fungování cenzury. Rozumnější by však bylo věnovat se v této kapitole vztahu ideologie a sportu na stránkách sportovního tisku, ukázat, jak využíval (zneužíval) komunistický systém sport k upevňování svých ideologických a mocenských doktrín. Práci doplňují vhodně vybrané titulní stránky časopisů vydávaných v Olympii a organizační schémata vydavatelství v různých časových obdobích. Pracné nepochybně bylo zpracovat přehledy nákladů periodického tisku, vydávaného nakladatelstvím Olympia. Odkazový a citační aparát je dobře zpracovaný. Zajímavý a rozsáhlý je seznam použité literatury. Práce z hlediska formálního je diplomová práce na poměrně dobré úrovni.

Jana Martínková v úvodní části (1.1. na s. 4) píše, že nelze provádět obsahovou analýzu, neboť konstatuje, že je obsah „velice fádní“. Při psaní diplomové práce je třeba se zdržet emocí a vyslovená konstatování dokládat. Podobné konstatování není naprosto omluvou, proč podobnou analýzu nevypracovat. Jiné je, že obsahová analýza sportovního tisku je jiné téma, než které autorka zpracovává. Na s. 5 autorka píše, že upouští od rozhovorů s pamětníky, protože ty, o které se pokoušela, pro ni měly mizivou výpovědní hodnotu. Každý dobře vedený rozhovor má svou výpovědní hodnotu, i když třeba pouze verifikující stávající poznatky. Je škoda, že je nepřepsala a nepřiložila k práci. U části, věnované historii sportu postrádám Ježka, jednoho ze základních autorů, kteří se tématu věnovali. Musím autorku také upozornit, že Orbis vydával cizojazyčná periodika a ne zahraniční. To je zřejmý omyl.

Diplomová práce Jany Martínkové na mne působí neuspořádaně, jakoby autorka neměla dostatek času na řádné dopracování. Např. na s. 31 uvádí poznámku věnovanou Alexandru Žurmanovi a podobné informace o něm uvádí v poznámce na s. 37. I když chápu, že nelze se vždy dopátrat všech potřebných informací, je škoda, že systém odkazů na jména novinářů autorka nezpracovává podle jednotného systému. Na s. 53 zase píše o časopise Všeobecná průprava a v odkaze pak píše o Všeobecné přípravě. K zamyšlení také je, proč Jana Martínková v odkazech používá staré označení SÚA.

Diplomovou práci Jany Martínkové doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnotit stupněm dobře.

Barbara Köpplová